

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 35

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 ianuarie 1999

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
23.	2	41.	7
— Lege pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul familiei și din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă.....		— Decret privind promulgarea Legii pentru sprijinirea exporturilor	
33.	3	★	
— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul familiei și din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă		31.	8
★			
27.	3	42.	8
— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 14/1998 privind utilizarea veniturilor realizate de instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare		— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 115/1998 pentru aderarea României la Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptată de Conferința internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, organizată de Organizația Maritimă Internațională la Hamburg în perioada 9—27 aprilie 1979	
38.	4	★	
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 14/1998 privind utilizarea veniturilor realizate de instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare		32.	9
★			
28.	4-5	43.	9
— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 50/1998 privind aprobarea primei de 200 lei/kg la cumpărarea grâului din recolta anului 1998 pentru panificație, destinat consumului intern, societăților comerciale de morărit și/sau de panificație		— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/1997 privind regularizarea datoriei fostei Companii Române de Petrol.....	
39.	5	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 50/1998 privind aprobarea primei de 200 lei/kg la cumpărarea grâului din recolta anului 1998 pentru panificație, destinat consumului intern, societăților comerciale de morărit și/sau de panificație		Decizia nr. 164 din 24 noiembrie 1998 privind excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 140/1996 pentru modificarea și completarea Codului penal	10-11
★			
29.	6	Decizia nr. 171 din 10 decembrie 1998 privind excepția de neconstituționalitate a art. 14 alin. 2 lit. c) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.....	11-13
— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 78/1998 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impozite și taxe.....		Decizia nr. 173 din 10 decembrie 1998 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 2 din Legea nr. 105/1997 pentru soluționarea obiecțiilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor	13-14
40.	6	Decizia nr. 184 din 17 decembrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. 2 din Decretul-lege nr. 66/1990 privind organizarea și funcționarea cooperăției meșteșugărești	15-16
— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 78/1998 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impozite și taxe			
★			
30.	7		
— Lege pentru sprijinirea exporturilor.....			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul familiei și din Legea nr. 119/1996
cu privire la actele de stare civilă****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. I. — Codul familiei, adoptat prin Legea nr. 4/1953, publicată în Buletinul Oficial nr. 1 din 4 ianuarie 1954, republicat în Buletinul Oficial nr. 13 din 18 aprilie 1956, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 13 se introduce articolul 13¹, cu următorul cuprins:

„Art. 13¹. — În aceeași zi cu primirea declarației de căsătorie, ofițerul de stare civilă va dispune publicarea acesteia, prin afișarea în extras, într-un loc special amenajat, la sediul primăriei unde urmează să se încheie căsătoria.

Extrasul din declarația de căsătorie va cuprinde, în mod obligatoriu: data afișării, datele de stare civilă ale viitorilor soți, precum și înștiințarea că orice persoană poate face opunere la căsătorie, în termen de 10 zile de la data afișării.“

2. Articolul 16 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Căsătoria se încheie prin consimțământul viitorilor soți. Aceștia sunt obligați să fie prezenți împreună, însoțiți de doi martori, la sediul primăriei, pentru a-și da consimțământul personal și în mod public în fața ofițerului de stare civilă.“

3. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Ofițerul de stare civilă, luând consimțământul viitorilor soți, va întocmi, de îndată, în registrul actelor de stare civilă, actul de căsătorie, care se semnează de către soți, de cei doi martori și de către ofițerul de stare civilă.“

4. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — Este nulă căsătoria încheiată cu încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 4, 5, 6, 7 lit. a), art. 9, 13¹ și 16.“

Art. II. — Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 11 noiembrie 1996, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 28 se introduce articolul 28¹, cu următorul cuprins:

„Art. 28¹. — Prin grija ofițerului de stare civilă, declarația de căsătorie va fi publicată, prin afișarea în extras, în ziua în care a fost primită, la locul special amenajat la sediul primăriei unde se va încheia căsătoria.“

2. Articolul 31 va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) La încheierea căsătoriei, ofițerul de stare civilă ia consimțământul viitorilor soți, liber și deplin exprimat, în prezența a doi martori, după care îi declară căsătoriți, le citește dispozițiile din Codul familiei, privind drepturile și obligațiile soților, și întocmește, de îndată, actul de căsătorie.

(2) Actul de căsătorie se semnează de către soți, cu numele de familie pe care au convenit să îl poarte în timpul căsătoriei, de cei doi martori și de către ofițerul de stare civilă.“

3. La articolul 62 alineatul (1) se introduce litera r), cu următorul cuprins:

„r) nerespectarea de către ofițerul de stare civilă a dispozițiilor prevăzute la art. 28¹ și 31.“

4. Articolul 62 alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Contravențiile prevăzute la lit. a)—c) se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 60.000 lei, iar cele de la lit. d)—r), cu amendă de la 40.000 lei la 80.000 lei.“

5. Anexa nr. 1 B la prezenta lege se modifică în mod corespunzător.

Art. III. — Ministerul de Interne și Departamentul pentru Administrație Publică Locală vor lua măsurile necesare pentru modificarea corespunzătoare a formularului actului de căsătorie și pentru completarea metodologiei de aplicare a Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă.

Art. IV. — Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 1 octombrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 26 ianuarie 1999.
Nr. 23.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
unor dispoziții din Codul familiei și din Legea nr. 119/1996
cu privire la actele de stare civilă**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul familiei și din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

București, 19 ianuarie 1999.
Nr. 33.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 14/1998
privind utilizarea veniturilor realizate de instituțiile publice finanțate integral
din venituri extrabugetare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 14 din 29 ianuarie 1998 privind utilizarea veniturilor realizate de instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare, emisă în temeiul art. 1 lit. e) din Legea nr. 221/1997 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 30 ianuarie 1998, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul 3 alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) La stabilirea grilei de salarizare a personalului se va urmări asigurarea cel puțin a unui nivel minim, corespunzător salariilor oferite pentru activități similare de instituțiile finanțate din bugetul de stat sau din bugetele locale, după caz.“

2. Articolul 6 alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2, 4 și 5 constituie contravenție și atrage sancționarea persoanelor vinovate cu amendă contravențională de la 5 milioane lei la 10 milioane lei, concomitent cu recuperarea sumelor prevăzute la art. 5. Guvernul va actualiza anual nivelul amenzi în funcție de rata inflației din anul precedent.“

3. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Finanțelor vor emite norme metodologice de aplicare a acesteia, pe care le vor supune aprobării Guvernului.“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 22 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN DUMITRESCU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 28 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 26 ianuarie 1999.
Nr. 27.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 14/1998 privind utilizarea veniturilor
realizate de instituțiile publice finanțate integral
din venituri extrabugetare**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 14/1998 privind utilizarea veniturilor realizate de instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 22 ianuarie 1999.
Nr. 38.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 50/1998

privind aprobarea primei de 200 lei/kg la cumpărarea grâului din recolta anului 1998

pentru panificație, destinat consumului intern, societăților comerciale de morărit și/sau de panificație

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 50 din 7 august 1998 privind aprobarea primei de 200 lei/kg la cumpărarea grâului din recolta anului 1998 pentru panificație, destinat consumului intern, societăților comerciale de morărit și/sau de panificație, emisă în temeiul art. 1 pct. 2 lit. e) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 11 august 1998, cu următoarele modificări și completări:

1. Titlul ordonanței va avea următorul cuprins:

„Ordonanță privind aprobarea primei de 200 lei/kg la cumpărarea grâului din recolta anului 1998 pentru panificație, destinat consumului intern, acordată producătorilor agricoli prin societățile comerciale de morărit și/sau de panificație“

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — În vederea stimulării cumpărării grâului din producția internă a anului 1998 se acordă plata unei prime de 200 lei/kg producătorilor agricoli pentru cantitatea de 1.500 mii tone de grâu de panificație STAS.“

3. La articolul 2, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Prima prevăzută la art. 1 se acordă agenților economici de morărit și/sau de panificație, societăților comerciale «Comcereal» — S.A., «Cerealcom» — S.A., «Romcereal» — S.A., Agenției Naționale a Produselor

Agricole — R.A. și altor agenți economici care cumpără grâu de panificație din recolta anului 1998 destinat producției de făină pentru consumul intern și care plătesc la cumpărarea grâului cel puțin 1.000 lei/kg grâu STAS, din care 200 lei reprezintă prima prevăzută la art. 1.“

4. La articolul 2, după alineatul (2) se introduc alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Primesc prima de 200 lei/kg și producătorii agricoli care fac dovada că au livrat grâu pentru panificație din recolta anului 1998 până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe. Prima se achită direct producătorilor agricoli prin direcțiile generale pentru agricultură și alimentație, pe baza documentelor justificative privind livrarea grâului.

(4) Prima se achită producătorilor agricoli de către societățile comerciale de morărit și/sau de panificație la cumpărarea grâului. Ministerul Agriculturii și Alimentației va deconta, în termen de 15 zile lucrătoare, la solicitările societăților comerciale de morărit și/sau de panificație, prima achitată producătorilor agricoli în condițiile prevăzute la art. 1.“

5. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Grâul de panificație pentru care se acordă prima de 200 lei/kg STAS se cumpără de la producătorii agricoli individuali, asociațiile agricole individuale, asociațiile agricole fără personalitate juridică prevăzute în Legea

nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, de la arendași, de la societățile agricole cu personalitate juridică, societățile comerciale agricole cu capital privat, societățile comerciale agricole cu capital majoritar sau integral de stat, institutele și stațiunile de cercetare și didactice, societățile comerciale care furnizează îngrășăminte chimice și pesticide producătorilor agricoli cu plata în grâu și de la societățile comerciale prestatoare de servicii în agricultură cu plata prestațiilor în grâu.“

6. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Plata primei prevăzute la art. 1 se face din bugetul pe anul 1998 al Ministerului Agriculturii și Alimentației prin direcțiile generale pentru agricultură și alimentație județene, în limita cantității prevăzute la art. 1, pentru cantitatea de grâu de panificație cumpărată de la data de 1 iulie 1998 până la data de 31 decembrie 1998.“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 22 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN DUMITRESCU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 28 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 26 ianuarie 1999.
Nr. 28.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 50/1998 privind aprobarea primei
de 200 lei/kg la cumpărarea grâului din recolta anului 1998
pentru panificație, destinat consumului intern,
societăților comerciale de morărit și/sau de panificație**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 50/1998 privind aprobarea primei de 200 lei/kg la cumpărarea grâului din recolta anului 1998 pentru panificație, destinat consumului intern, societăților comerciale de morărit și/sau de panificație și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 22 ianuarie 1999.
Nr. 39.

CAMERA DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 78/1998 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impozite și taxe****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 78 din 25 august 1998 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impozite și taxe, emisă în temeiul art. 1 pct. 4 lit. e) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 27 august 1998.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 22 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN DUMITRESCU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 28 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 26 ianuarie 1999.
Nr. 29.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 78/1998 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impozite și taxe**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 78/1998 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impozite și taxe și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 22 ianuarie 1999.
Nr. 40.

CAMERA DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

LEGE
pentru sprijinirea exporturilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Impozitul pe profit se reduce cu 50% în cazul contribuabililor care încasează venituri din exportul de bunuri și servicii, precum și din prestări de servicii internaționale, pentru partea din profitul impozabil care corespunde ponderii acestor venituri în volumul total al veniturilor.

Art. 2. — (1) Anual, prin legea de aprobare a bugetului de stat, vor fi prevăzute sume pentru bonificarea tuturor dobânzilor aferente creditelor contractate de către agenții economici pentru export.

(2) Guvernul va iniția și va finanța acțiuni de promovare a exporturilor, prin organizarea de târguri și expoziții, simpozioane și conferințe.

(3) Sumele necesare finanțării acțiunilor prevăzute la alin. (2) vor fi evidențiate distinct în bugetul de stat și nu vor fi mai mici de 0,1% din volumul în valută al exportului realizat în anul anterior.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentei legi orice dispoziții contrare se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 28 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ANDREI IOAN CHILIMAN

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 28 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN DUMITRESCU

București, 26 ianuarie 1999.
Nr. 30.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind promulgarea Legii pentru sprijinirea exporturilor

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru sprijinirea exporturilor și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 22 ianuarie 1999.
Nr. 41.

CAMERA DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 115/1998 pentru aderarea României la Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptată de Conferința internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, organizată de Organizația Maritimă Internațională la Hamburg în perioada 9 – 27 aprilie 1979

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 115 din 27 august 1998 pentru aderarea României la Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptată de Conferința internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, organizată de Organizația Maritimă Internațională la Hamburg în perioada 9 – 27 aprilie 1979, emisă în temeiul art. 1 pct. 12 lit. i) din Legea nr. 148/1998 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 325 din 29 august 1998, cu următoarea modificare:

Titlul ordonanței va avea următorul cuprins:

„Ordonanță pentru aderarea României la Convenția internațională (S.A.R.) din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptată la Hamburg la 27 aprilie 1979 în cadrul Conferinței internaționale privind căutarea și salvarea pe mare (Hamburg, 9–27 aprilie 1979)“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 28 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ANDREI IOAN CHILIMAN

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 28 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN DUMITRESCU

București, 26 ianuarie 1999.
Nr. 31.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 115/1998 pentru aderarea României la Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptată de Conferința internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, organizată de Organizația Maritimă Internațională la Hamburg în perioada 9 – 27 aprilie 1979

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 115/1998 pentru aderarea României la Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptată de Conferința internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, organizată de Organizația Maritimă Internațională la Hamburg în perioada 9–27 aprilie 1979, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 22 ianuarie 1999.
Nr. 42.

CAMERA DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/1997
privind regularizarea datoriei fostei Companii Române de Petrol****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72 din 6 noiembrie 1997 privind regularizarea datoriei fostei Companii Române de Petrol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 11 noiembrie 1997, cu următoarele modificări:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă preluarea de către stat la datoria publică internă, în limita sumei de 4.500 miliarde lei, a creditelor în valută, acordate de către Banca Română de Comerț Exterior — S.A. fostei Companii Române de Petrol, și a dobânzilor aferente existente în cont la data de 30 iunie 1997.“

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Împrumutul prevăzut la art. 2 este destinat Băncii Române de Comerț Exterior — S.A. și se contractează prin lansarea unei emisiuni de titluri de stat pe o perioadă de 5 ani.“

3. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Creditele în valută, acordate de Banca Română de Comerț Exterior — S.A. Companiei Române de Petrol, și dobânzile aferente, existente în sold la data de 30 iunie 1997, vor fi regularizate în limita sumei de 4.500 miliarde lei și înlocuite în bilanțul Băncii Române de

Comerț Exterior — S.A. cu titlurile de stat emise de Ministerul Finanțelor.“

4. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Creditele în valută, acordate Companiei Române de Petrol pe baza convenției încheiate între cele două părți, și dobânzile aferente vor fi înregistrate de Banca Română de Comerț Exterior — S.A. în conturi în afara bilanțului și vor fi urmărite în continuare de aceasta.“

5. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Societatea Națională a Petrolului „Petrom“ — S.A. București, precum și rafinăriile menționate în anexa la prezenta ordonanță de urgență au obligația să încheie convenții de rambursare a creditelor în valută, acordate de Banca Română de Comerț Exterior — S.A., și a dobânzilor aferente.

Sumele în lei ce se vor rambursa de Societatea Națională a Petrolului „Petrom“ — S.A. București și de rafinării Băncii Române de Comerț Exterior — S.A., reprezentând contravaloarea creditelor în valută și a dobânzilor aferente, se vor vira de către aceasta din urmă, la cursul valutar de la data efectuării plății, într-un cont special la trezoreria statului, și vor fi utilizate pentru serviciul datoriei publice.“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 22 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN DUMITRESCU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 28 decembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ANDREI IOAN CHILIMAN

București, 26 ianuarie 1999.
Nr. 32.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 72/1997 privind regularizarea
datoriei fostei Companii Române de Petrol**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/1997 privind regularizarea datoriei fostei Companii Române de Petrol și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 22 ianuarie 1999.
Nr. 43.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 164****din 24 noiembrie 1998****privind excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 140/1996
pentru modificarea și completarea Codului penal**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 140/1996 pentru modificarea și completarea Codului penal, ridicată de Șerban Cristian George în Dosarul nr. 5.876/1997 al Judecătoriei Sectorului 6 București,

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 17 noiembrie 1998, în prezența autorului excepției, lipsind Manolescu Bogdan Nicolae, Cioacă Liviu, Manolescu Viorica, Manolescu Dumitru și Consiliul Local al Sectorului 6 București, pentru care procedura de citare a fost legal îndeplinită, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 24 noiembrie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Judecătoria Sectorului 6 București, prin Încheierea din 15 mai 1998, pronunțată în Dosarul nr. 5.876/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 140/1996 pentru modificarea și completarea Codului penal, ridicată de inculpatul Șerban Cristian George.

În susținerea excepției se afirmă că Legea nr. 140/1996 pentru modificarea și completarea Codului penal este neconstituțională, deoarece, deși agravează pedepsele pentru unele infracțiuni, între care și aceea imputată inculpatului, a intrat în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României și nu la o dată ulterioară publicării, ceea ce ar fi permis inculpatului să ia cunoștință de agravarea pedepsei și de alte consecințe penale, prevăzute în noua lege. În felul acesta, susține autorul excepției de neconstituționalitate, Legea nr. 140/1996 contravine prevederilor art. 1 alin. (3) din Constituție referitoare la caracterul

de stat de drept al României, ale art. 23 referitoare la libertatea individuală și ale art. 31 privitoare la dreptul la informație.

În fapt, în sarcina inculpatului s-a reținut că, în ziua de 18 noiembrie 1996, acesta a săvârșit o infracțiune de furt calificat, prevăzută la art. 209 din Codul penal. Anterior acestei date, și anume la 14 noiembrie 1996, adică la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 din 14 noiembrie 1996, a intrat în vigoare, conform art. 78 din Constituție, Legea nr. 140/1996 pentru modificarea și completarea Codului penal. Noua lege a sporit pedeapsa pentru infracțiunea de furt calificat de la 1 la 5 ani la 3 la 15 ani închisoare, iar ca urmare a acestei agravări a fost exclusă posibilitatea ca, pentru această infracțiune, executarea pedepsei să poată fi suspendată condiționat sau suspendată sub supraveghere ori să fie executată la locul de muncă.

Autorul excepției consideră inadmisibil ca, în condițiile unui stat de drept, o lege care agravează sistemul sancționator prevăzut de Codul penal să intre în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, fără a se acorda un minim interval de timp pentru ca destinatarii legii să o poată cunoaște.

Exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate invocate, instanța arată că aceasta este neîntemeiată, având în vedere prevederile art. 78 din Constituție.

În temeiul prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se arată că excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 140/1996 este neîntemeiată, deoarece legea nu contravine în nici un fel prevederilor constituționale. Faptul că Legea nr. 140/1996, se susține în continuare, a intrat în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României și nu la o dată ulterioară „nu-i imprimă caracter neconstituțional, chiar dacă intrarea în vigoare la o dată ulterioară publicării acesteia ar fi fost indicată“, pentru a da posibilitatea celor cărora li se adresează să ia cunoștință de conținutul ei, mai ales de dispozițiile prin care s-au agravat pedepsele. Legea nr. 140/1996 nu poate fi considerată neconstituțională și datorită considerentului că stabilirea datei publicării oricărei

legi intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului, singurul în măsură să aprecieze asupra datei când o lege urmează să intre în vigoare.

Președinții Senatului și Camerei Deputaților nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului și ale autorului excepției, precum și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit prevederilor art. 78 din Constituție, „Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la data publicării sau la data prevăzută în textul ei”. Este atributul exclusiv al Parlamentului să prevadă în textul legii o dată la care aceasta urmează să intre în vigoare după publicarea ei. În cazul în care legea nu cuprinde un termen pentru intrarea ei în vigoare, așa cum este și cazul Legii nr. 140 din 5 noiembrie 1996 pentru modificarea și completarea Codului penal, data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, adică 14 noiembrie 1996, reprezintă data de la care ea devine obligatorie pentru toți

cei cărora li se adresează. Această opțiune a legiuitorului nu poate fi neconstituțională, de vreme ce ea rezultă din norma constituțională.

Faptul că, în alte legi pe care le-a adoptat, Parlamentul a prevăzut o dată pentru intrarea lor în vigoare nu poate fi considerat un argument în susținerea excepției de neconstituționalitate, ci, dimpotrivă, apare ca expresie a dreptului suveran de opțiune al Parlamentului.

Împrejurarea că Legea nr. 140/1996 este o lege penală care a agravat pedepsele pentru anumite infracțiuni nu constituie un argument pentru intrarea ei în vigoare la o dată ulterioară publicării, câtă vreme Parlamentul nu și-a exprimat opțiunea în acest sens. Legile penale, indiferent dacă instituie incriminări noi sau dacă agravează pedepsele pentru incriminări existente, cum este cazul în speță, nu pot fi supuse unui regim special cât privește intrarea lor în vigoare. De aceea invocarea de către autorul excepției a dispozițiilor art. 1, 23 sau 31 din Constituție, care ar fi încălcate prin intrarea în vigoare, de la data publicării ei, a Legii nr. 140/1996, nu are suport real.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 140/1996 pentru modificarea și completarea Codului penal, ridicată de Șerban Cristian George în Dosarul nr. 5.876/1997 al Judecătoriei Sectorului 6 București. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 noiembrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 171

din 10 decembrie 1998

privind excepția de neconstituționalitate a art. 14 alin. 2 lit. c) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător

Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. 2 lit. c) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, ridicată de Șișu Virgil, recurent-reclamant în Dosarul nr. 75/1998 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 24 noiembrie 1998 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 10 decembrie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 mai 1998, pronunțată în Dosarul nr. 75/1998, Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. 2 lit. c) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, invocată de recurentul-reclamant Șișu Virgil.

În motivarea excepției se susține că textul atacat „este neconstituțional în măsura în care se interpretează că judecătorul care a promovat examenul de admitere în magistratură trebuie să susțină și un examen de primire în profesia de avocat, atunci când dorește să exercite această profesie“, prin încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), ale art. 16 alin. (1), ale art. 20, 49, 51 și 125, precum și a principiilor Declarației Universale a Drepturilor Omului.

Exprimându-și opinia, instanța supremă consideră excepția nefondată, deoarece „nu se încalcă nici un text constituțional, nici vreun principiu de protecție profesională consacrat constituțional“.

În temeiul art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că „excepția de neconstituționalitate invocată apare neîntemeiată“, deoarece „propunerea de a se interpreta textul art. 14 alin. 2 lit. c) în sensul că are în vedere echivalarea examenelor, și nu scutirea de examen, este de natură să adauge la lege și la înseși aspectele avute în vedere de legiuitor în momentul adoptării Legii nr. 51/1995, când s-a prevăzut posibilitatea primirii în profesia de avocat, cu scutire de examen, a magistraților cu vechime mai mare de 4 ani, indiferent dacă au fost primiți în magistratură pe bază de examen sau nu“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, notele, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost legal sesizată.

Art. 14 alin. 2 lit. c) din Legea nr. 51/1995 are următorul conținut:

„Poate fi primit în profesie cu scutire de examen:

...c) cel care înainte de solicitarea înscrierii în profesia de avocat a fost judecător, procuror sau notar timp de cel puțin 4 ani“.

În legătură cu constituționalitatea acestui text, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 45 din 2 mai 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 12 mai 1995. În această decizie s-a considerat că dispozițiile atacate nu încalcă principiul constituțional al nediscriminării, întrucât nu se regăsesc criteriile nediscriminării stabilite în art. 4 alin. (2) din Constituție.

În speță, autorul excepției solicită Curții să realizeze o interpretare a textului legal și să constate neconstituționalitatea textului invocat, „în măsura în care se înțelege că judecătorul care a promovat examenul de admitere în magistratură, trebuie să mai susțină și examen de primire în profesia de avocat“.

În legătură cu această solicitare, este necesar să se aibă în vedere art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „În exercitarea controlului, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului. De asemenea, Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției“.

Interpretarea sistematică a art. 14 alin. 1 și 2 din Legea nr. 51/1995 conduce la concluzia că voința legiuitorului a fost aceea de a reglementa primirea în profesie pe baza unui examen, condiție firească, având în vedere importanța activității și scopul optimei sale îndepliniri, iar, în anumite condiții, scutirea de examen, potrivit legii.

Așa cum a decis Curtea Constituțională în Decizia nr. 635 din 10 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 2 aprilie 1998, „Faptul că, pentru exercitarea unei profesii, fie ea și liberală, se instituie obligativitatea promovării unui examen nu implică, sub nici o formă, afectarea liberei dezvoltări a personalității umane, ca principiu constituțional înscris în art. 1 alin. (3) din Constituție“. Susținerea și promovarea unor examene de admitere sunt cunoscute în multe profesii, nefiind o inovație a textului criticat de către autorul excepției.

Solicitarea autorului excepției de a se interpreta prevederile art. 14 alin. 2 lit. c) din Legea nr. 51/1995, în sensul echivalării examenului susținut pentru ocuparea altei funcții juridice, privește, în realitate, o omisiune legislativă, care însă nu poate fi rezolvată de Curtea Constituțională, deoarece aceasta nu se poate substitui legiuitorului pozitiv.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. 2 lit. c) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, ridicată de Șișu Virgil în Dosarul nr. 75/1998 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 decembrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

DECIZIA Nr. 173
din 10 decembrie 1998

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 2 din Legea nr. 105/1997 pentru soluționarea obiecțiilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicată prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 2 din Legea nr. 105/1997 pentru soluționarea obiecțiilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor, ridicată de Societatea Comercială „Bodur” — S.R.L. din Tulcea, petentă în Dosarul nr. 3.800/1998 al Judecătoriei Tulcea.

În sfârșit, în legătură cu încălcarea principiului egalității în drepturi, prevăzut la art. 16 alin. (1) din Constituție, este de reținut că, prin dispozițiile atacate, legea nu introduce un privilegiu în favoarea unei categorii sociale, dezavantajând pe alta.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 24 noiembrie 1998 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 10 decembrie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Judecătoria Tulcea, prin Încheierea din 7 septembrie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 3.800/1998, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 2 din Legea nr. 105/1997, ridicată de Societatea Comercială „Bodur” — S.R.L. din Tulcea într-o cauză care are ca obiect contestația formulată de petentă împotriva procesului-verbal de contravenție seria B nr. 0082160 din 27 mai 1998, întocmit de Garda Financiară Tulcea.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 49 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și ale art. 125 alin. (2) care interzice înființarea de instanțe extraordinare.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că „art. 1 și art. 2 din Legea nr. 105/1997 sunt constituționale“.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate invocată de Societatea Comercială „Bodur“ — S.R.L. din Tulcea este neîntemeiată, deoarece petenta, nemulțumită de decizia Ministerului Finanțelor, „are deschisă calea acțiunii la instanța judecătorească și a recursului la Curtea Supremă de Justiție, așa cum prevede art. 9 din Legea nr. 105/1997“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, notele scrise, depuse de autoarea excepției, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile Gărzii Financiare Tulcea, concluziile procurorului, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost legal sesizată.

Dispozițiile legale criticate prevăd o cale administrativă prealabilă de soluționare a obiecțiunilor, contestațiilor și a plângerilor, considerate căi administrative de atac, formulate

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 2 din Legea nr. 105/1997 pentru soluționarea obiecțiunilor, contestațiilor și a plângerilor asupra sumelor constatate și aplicate prin actele de control sau de impunere ale organelor Ministerului Finanțelor, ridicată de Societatea Comercială „Bodur“ — S.R.L. din Tulcea în Dosarul nr. 3.800/1998 al Judecătoriei Tulcea.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 decembrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

împotriva măsurilor dispuse prin actele organelor cu atribuții de control sau de impunere ale Ministerului Finanțelor.

Această procedură administrativ-jurisdicțională nu poate fi considerată o încălcare a principiului accesului liber la justiție și nici o restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, deoarece, pe de o parte, obiecțiunile, contestațiile sau plângerile formulate împotriva contravențiilor și actelor de control financiar sunt soluționate prin hotărâre motivată de șeful organului care a încheiat procesul-verbal sau actul de control respectiv, iar pe de altă parte, împotriva acestei hotărâri petentul nemulțumit poate formula contestație care se soluționează prin emiterea unei dispoziții de direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat județeană sau a municipiului București, după caz. Împotriva acestei dispoziții se poate formula plângere la Ministerul Finanțelor, iar împotriva deciziei Ministerului Finanțelor este deschisă calea acțiunii în justiție, conform art. 9 din Legea nr. 105/1997.

Textele atacate, reglementând o modalitate procedurală prealabilă acțiunii la instanțele judecătorești, nu contravin art. 125 alin. (2) din Constituție, întrucât nu se constituie o instanță extraordinară în înțelesul acestor prevederi constituționale.

De altfel, Curtea Constituțională, prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, referitor la legitimitatea constituțională a procedurilor administrativ-jurisdicționale, a statuat, pe de o parte, că acestea constituie o măsură de protecție care nu poate, în nici un mod, limita accesul la justiție, iar pe de altă parte, că „existența unor organe de jurisdicție nu poate să ducă la înlăturarea intervenției instanțelor judecătorești, în condițiile legii“. Ca urmare, este exclusă posibilitatea ca un organ al administrației publice, chiar cu caracter jurisdicțional, să se substituie instanței judecătorești, astfel că părților nu li se poate limita exercitarea unui drept consfințit de Constituție.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 184

din 17 decembrie 1998

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. 2
din Decretul-lege nr. 66/1990 privind organizarea și funcționarea cooperăției meșteșugărești**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. 2 din Decretul-lege nr. 66/1990 privind organizarea și funcționarea cooperăției meșteșugărești, ridicată de Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat — Mehedinți în Dosarul nr. 57/1998 al Judecătoriei Orșova.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 15 decembrie 1998 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 17 decembrie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 martie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 57/1998, Judecătoria Orșova a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. 2 din Decretul-lege nr. 66/1990 privind organizarea și funcționarea cooperăției meșteșugărești, ridicată de Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat — Mehedinți, pârâtă într-o cauză civilă ce are ca obiect anularea procesului-verbal de licitație nr. 6.377 din 13 noiembrie 1997 privind imobilul proprietatea sa, situat în Orșova, Str. Cernei nr. 33, bl. N1, parter, adjudecat de Societatea Comercială „Com-Rola” — S.R.L. din Orșova.

În motivarea excepției se susține că art. 21 alin. 2 din Decretul-lege nr. 66/1990 încalcă art. 41 alin. (2) din Constituție, care prevede că „Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular”.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că „excepția invocată este întemeiată”, deoarece „bunurile proprietatea organizațiilor cooperatiste meșteșugărești nu pot avea un regim juridic preferențial privind executarea silită”.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere comunicat de președintele Camerei Deputaților se apreciază că „dispozițiile art. 21 alin. 2 și 3 și ale art. 22 din Decretul-lege nr. 66/1990 au fost abrogate prin efectul art. 150 alin. (1) din Constituție”.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată, întrucât dispoziția legală atacată „nu se justifică nici în ceea ce privește natura bunurilor, proprietatea organizațiilor cooperăției meșteșugărești, nici în ceea ce privește titularul de drept”.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă să se pronunțe asupra excepției invocate, deoarece, chiar dacă dispozițiile legale atacate sunt preconstituționale, pe baza lor s-au născut raporturi juridice după intrarea în vigoare a Constituției României din 1991.

Potrivit art. 21 alin. 2 din Decretul-lege nr. 66/1990, bunurile mobile și imobile, mijloace fixe, proprietatea organizațiilor cooperăției meșteșugărești, nu pot fi urmărite de creditorii organizațiilor cooperatiste și de creditorii personali ai membrilor cooperatori. Proprietatea organizațiilor meșteșugărești asupra bunurilor din patrimoniul lor este o proprietate privată, supusă regimului constituțional al proprietății consacrat de art. 135 din Constituție. Organizațiile cooperăției meșteșugărești sunt persoane juridice de drept privat, ale căror bunuri mobile și imobile sunt supuse regimului juridic de drept comun referitor la exercitarea dreptului de proprietate privată.

Deoarece prin dispozițiile art. 21 alin. 2 teza întâi din Decretul-lege nr. 66/1990 s-a consacrat insesizabilitatea bunurilor aflate în proprietatea organizațiilor cooperăției meșteșugărești față de creditorii lor, creându-li-se astfel o situație de favoare, se încalcă art. 41 alin. (2) din Constituție, conform căruia „Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular”, astfel că acest text al legii este abrogat în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție.

În legătură cu insesizabilitatea bunurilor aparținând organizațiilor cooperăției meșteșugărești față de creditorii personali ai membrilor cooperatori, se poate reține că art. 21 alin. 2 teza a doua din Decretul-lege nr. 66/1990 este

constituțional și în deplin acord cu prevederile legii civile; membrii cooperatori răspund, într-adevăr, pentru obligațiile pe care le-au contractat în nume propriu, numai cu bunurile din patrimoniul lor, fără a-l angaja pe cel al organizației cooperatiste din care fac parte.

În fine, cât privește prevederile art. 21 alin. 3 și ale art. 22 din Decretul-lege nr. 66/1990, deși, astfel cum consideră în punctul său de vedere președintele Camerei Deputaților, acestea contravin dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție, Curtea nu se poate pronunța, întrucât ar depăși limitele sesizării de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 150 alin. (1) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat — Mehedinți în Dosarul nr. 57/1998 al Judecătorei Orșova și constată că dispozițiile art. 21 alin. 2 teza întâi din Decretul-lege nr. 66/1990 privind organizarea și funcționarea cooperăției meșteșugărești sunt abrogate în temeiul art. 150 alin. (1) din Constituție.

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. 2 teza a doua din Decretul-lege nr. 66/1990 privind organizarea și funcționarea cooperăției meșteșugărești, ridicată de Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat — Mehedinți în Dosarul nr. 57/1998 al Judecătorei Orșova.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 decembrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.